

2014³ (hierna “verordening marktmisbruik”), geaccepteerde marktpraktijk niet in overeenstemming is met de vereisten die in de verordening marktmisbruik worden vastgesteld.

De geaccepteerde marktpraktijk had betrekking op liquiditeitscontracten waarbij door kredietinstellingen of beleggingsondernemingen (financiële tussenpersonen) voor rekening van de uitgever noteringen werden aangeboden op handelsplatformen teneinde de liquiditeit van een welbepaald aandeel (en de verhandeling ervan) te stimuleren.

Hoewel een dergelijke geaccepteerde marktpraktijk normalerwijze impliceert dat dergelijke liquiditeitscontracten opereren in functie van de limieten gesteld aan de gealloceerde middelen en de vermelde prijzen en volumes, voorzag de betrokken marktpraktijk *in casu* dat – gedurende een tweejarige inlooperperiode – noch de uitgever noch de financiële tussenpersonen door deze vastgestelde limieten gebonden zouden zijn indien er zich (niet nader gedefinieerde) marktomstandigheden zouden voordoen.

Omdat de betrokken marktpraktijk aldus toelaat dat de liquiditeitscontracten binnen de inlooperperiode kunnen opereren buiten de gestelde limieten op het vlak van de gealloceerde middelen, de prijzen en het volume zonder dat er, in het geval van financiële tussenpersonen, hieromtrent transparantie wordt verleend aan de markt voldoet, de geaccepteerde marktpraktijk, naar oordeel van ESMA, niet aan de vereisten die worden gesteld in artikel 13, 2. van de verordening marktmisbruik.

Volgend op dit negatieve advies zal de Franse bevoegde autoriteit (AMF) een definitief oordeel moeten vellen. Indien ze in afwijking van het negatieve advies de marktpraktijk toch zal toelaten, zal ze een melding moeten publiceren waarin deze beslissing afdoende moet worden gemotiveerd.

Besluit (EU) nr. 2018/546 van de Europese Centrale Bank van 15 maart 2018 betreffende de delegatie van de bevoegdheid tot vaststelling van eigenvermogenbesluiten

BANK- EN KREDIETWEZEN

Publiek bankrecht – Toezicht op de kredietinstellingen – Minimum eigen vermogen

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire public – Contrôle des banques – Fonds propres minimum

³ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van richtlijn nr. 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijnen nrs. 2003/124, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (*Pb.L.* van 12 juni 2014, afl. 173, 1).

Op grond van artikel 4, 1., d) van verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013, waarbij aan de Europese Centrale Bank (“ECB”) specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen⁴, is de ECB o.a. bevoegd om voor belangrijke onder toezicht staande entiteiten te beoordelen of de uitgaven van tier 1-kernkapitaalinstrumenten voldoen aan de in verordening (EU) nr. 575/2013⁵ uiteengezette criteria en voorafgaandelijke toestemming te verlenen voor de kwalificatie van kapitaalinstrumenten als tier 1-kernkapitaalinstrumenten, contracten betreffende aanvullend-tier 1- en tier 2-kapitaalinstrumenten en verminderingen, aflossingen en terugkopen van tier 1-kernkapitaalinstrumenten.

In dit kader heeft de raad van bestuur van de ECB met het besluit (EU) nr. 2018/546 van de Europese Centrale Bank van 15 maart 2018 betreffende de delegatie van de bevoegdheid tot vaststelling van eigenvermogenbesluiten⁶ aan de overeenkomstig artikel 5 van besluit (EU) nr. 2017/933⁷ benoemde hoofden van ECB-arbeidseenheden de bevoegdheid gedelegeerd om voorafgaande toestemming te verlenen m.b.t.:

- de aanmerking van kapitaalinstrumenten als tier 1-kernkapitaalinstrumenten krachtens artikel 26, 3. van verordening (EU) nr. 575/2013;
- de aanmerking van kapitaalinstrumenten als aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten, indien vereist uit hoofde van nationaal recht; en
- eigenvermogenverminderingen krachtens artikel 77 van verordening (EU) nr. 575/2013.

De benoemde hoofden van ECB-arbeidseenheden zullen deze voorafgaande toestemming verlenen bij wege van een gedelegeerd besluit, indien voldaan is aan de door dit besluit neergelegde vaststellingscriteria en niet, omwille van onvoldoende informatie of de complexiteit van de beoordeling, vereist is dat de voorafgaande toestemming wordt verleend in het kader van een geen-bezwaarprocedure.

Het besluit trad in werking op 26 april 2018. Het is niet van toepassing op verzoeken die voor deze datum bij de Europese Centrale Bank werden ingediend.

⁴ *Pb.L.* van 29 oktober 2013, afl. 287, 63.

⁵ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (*Pb.L.* van 27 juni 2013, afl. 176, 1).

⁶ *Pb.L.* van 6 april 2018, afl. 90, 110.

⁷ Besluit (EU) nr. 2017/933 van de Europese Centrale Bank van 16 november 2016 betreffende een algemeen kader voor de delegatie van besluitvormingsbevoegdheden voor met toezichttaken verband houdende rechtsinstrumenten (*Pb.L.* van 1 juni 2017, afl. 141, 14).